

та. Той имъ каза: „ азъ бѣхъ отишелъ въ Лѣсковецъ и като се върнахъ ми въ Терзоба, извѣстиха, че ме запленило правителството за Костакювитѣ револвери; прѣзъ нощъ пристигнахъ въ Сливенъ и като се въоружихъ, дойдоха въ кашлата на К. Краставецата. Кучетата като залаха, азъ се скрихъ въ пещерата, която ^и ми показа бати Кжню йоще прѣзъ деньтъ“. Тогава тѣ го заведеха при другаритѣ си да отговяватъ за Великденъ. На връхъ Векикденъ, по пладнѣ, тѣ съгледяхъ отдалечъ кираджинтѣ: Димитръ Ключюковъ и Даню Димитровъ, че каратъ единъ конъ натоваренъ съ два струнени човалъ брашно. Ххшветѣ настанаха отъ мѣстата си и тръгнаха да отидатъ за *Кирченитъ*; но като узнаха, че кираджинтѣ идатъ къмъ тѣхъ съ брашното, повикаха ги и ги питаха кой е проводилъ брашното. Тѣ имъ казаха, че го купили едни момчета отъ дюкянѣтъ на хаджи Димитръ Алдаглията. Д. Ключюковъ имъ заржча; „момчетата ми казаха да ви кажа да не правитѣ обири, или убийства, за да не се подирите отъ правителството“. Подиръ това, кираджинтѣ се завърнаха въ градѣтъ, а ххшветѣ прѣзъ нея вечеръ дойдоха на Умайниковата кашла, отъ дѣто взеха конѣтъ отидоха та натовариха човалитѣ съ съ брашното, отъ мѣстото дѣто ги оставиха и ги скриха между канаритѣ.

Прѣзъ тѣзи дни Иваяъ Ганювъ, козарчето, като пасеше козитѣ си къмъ Селишкитѣ урви, едно заплени му поиска хлѣбъ и го напсува. Той безъ да губи време, удари заплението съ кривакѣтъ си, отиде право при ххшветѣ на *Кутелжа* и вече се не върна на кашлата. Подиръ Иванъ Ганювото отивание съ ххшветѣ, единъ